

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Pirmaisiais mėnesių sekmadieniais, 17.00-19.30 val., Šv. Klaros seserų vienuolyne Kretingoje vyksta **Pranciškoniškosios šeimos atgailos vakarai**, kurių metu meldžiamės už Lietuvos Pranciškoniškosios šeimos atsivertimą. Kviečiame visas OFS brolijas bent kartą metuose susiplanuoti kelionę į Kretingą ir atvykti į šiuos atgailos vakarus. „Labiau už viską troškite Dievo Dvasios ir jos švento veikimo!“ (Šv. Pranciškus Asyžietis).

Iki Pelenų trečiadienio Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas rinko aukas, skirtas paremti Pranciškoniškajai šeimai, kuri rūpinasi nuo žemės drebėjimo nukentėjusiais Sirijos ir Turkijos žmonėmis. Per nepilnas dvi savaites surinkta **4184 Eur** suma, kuri nuo Lietuvos Pranciškoniškosios šeimos pervesta į CIOFS banko sąskaitą. Teatlygina jums Viešpats!

Kasdien, 19.30 val., per Zoom – **Maldos skydas už Ukrainą**. Nuo pat karo pradžios pranciškoniškasis jaunimas ir pasauliečiai pranciškonai kartu su pašvęstojo gyvenimo brolijais ir seserimis meldžiasi rožinio maldą už Viešpaties pergalę Ukrainoje ir visų mūsų širdyse. Ačiū besimeldžiantiems už ištikimybę ir kviečiame prisijungti. [Zoom prisijungimo nuoroda](#).

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Pranciškaus: Melskimės už tuos, kurie kenčia dėl bažnytinės bendruomenės narių padaryto blogio, prašykime, kad jie pačioje Bažnyčioje rastų aiškų atsaką į savo skausmą bei kančias.

Pasauliečių pranciškonų ordino: Už Urugvajaus, Panamos, Japonijos, Centrinės Afrikos Respublikos nacionalines brolijas ir už CIOFS Prezidiumą.

Už pranciškoniškojo jaunimo atgimimą iš Dvasios.

Už taiką Ukrainoje ir kitose vietose, kur naudojami ginklai. „Tėve mūsų...“

KONTAKTAI:

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas | Secular Franciscan Order in Lithuania

Vilniaus 2A, LT-97125 Kretinga, Lietuva; i.k.192084542; a/s LT287044060003604017

ofs.lietuvoje@gmail.com; www.ofs.lt; Facebook: @ofs.lt @well4africa.eu @reginafamiliaefranciscanae

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė ir CIOFS narė Virginija Mickutė OFS (8 682 18060; virginija.mickute@gmail.com)

Nacionalinis viceministras diak. Nerijus Čapas OFS (8 699 13671; nerijus.capas@gmail.com)

Nacionalinė ugdymo magistrė Jovilė Teresa Ramonaitė OFS (8 671 73870; jogileteresa@yahoo.com)

Nacionalinė sekretorė Kristina Petrutytė OFS (8 652 83698; petrutyte@gmail.com)

Nacionalinė ekonomė Nijolė Raudytė OFS (8 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)

Nacionalinis broliškas vadovas Mindaugas Taškūnas OFS (8 698 40337; onegarden@gmail.com)

Nacionalinė Jaupra prezidentė Julija Mironovaitė (8 621 87125; julyte.mironovaitė@gmail.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Antanas Grabnickas OFM (8 680 25115; antanas3@outlook.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Piotr Strocen OFM Conv (8 601 74406; piotrstrocen@tlen.pl)

Regionų ministrai:

Vilniaus regiono – Tadas Ringys OFS (8 672 19103; tadasringys@gmail.com)

Telšių regiono – Rimantas Radzevičius OFS (8 687 51325; rad.rimantas@gmail.com)

Šiaulių-Panevėžio regiono – Gražina Stravinskaitė OFS (8 612 51367; strasile@gmail.com)

Kauno-Vilkaviškio regiono – Marijona Sinkevičienė OFS (8 658 83586; marsinkev@gmail.com)

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 112 (2023 m. kovas)

Tema: GYVENIMO LIUDIJIMAS KAIP OFS PAŠAUKIMŲ SKATINIMAS

Generalinių dvasinių asistentų konferencija baigia mokymų ciklą „Pasauliečių pranciškonų kelionė Sinodinėje Bažnyčioje“. Paskutinę, ketvirtąją temą parengė generalinis dvasinis asistentas br. Tomas Ginga P. Suva OFM Cap.

Įvadas. Gyvenimo liudijimas „*pasireiškia kaip širdies atsivertimas; širdies, kurią patraukė, užkariavo ir perkeitė Tas, kuris yra vienintelis Šventas, kuris yra gėris, visas gėris, aukščiausiasis gėris*“ (Pop. Pranciškus, Kreipimasis į OFS Generalinę kapitulą, 2021-11-15). Širdies atsivertimas daro mus Kristaus liudytojais pagal Pranciškaus Asyžiečio charizmą. To, kuris gyveno šventąja mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangelija *sine glossa* (be komentarų), t.y. priimdamas ją kaip savo gyvenimo būdą ir regulą. Todėl popiežius Pranciškus ragina: „*apsikabinti Evangeliją taip, kaip apsikabinate Jėzų (...) pats Jėzus teformuoja jūsų gyvenimą; tokiu būdu neturtas, mažumas ir paprastumas taps jus iš visų kitų išskiriančiais ženklais*“ (ten pat). Mūsų liudijimas Sinodiniame kelyje remiasi į šiuos skiriamuosius ženklus. Tai nepanaikina charizmų skirtumų, kurios turi sudaryti visumą ir išpildyti mistinio Kristaus Kūno vienybę (plg. 1 Kor 12, 12-13). Turime atpažinti ir įvertinti charizmų turtingumą, nes Dvasia jas laisvai dovanoja bendruomenės ir visos žmonių šeimos labui. Visi krikščionys pakviesti per įvairias, pasaulyje išsibarsčiusias bažnytines tikroves prisidėti prie šios kelionės, išreiškiant Bažnyčios kaip Dievo tautos specifinį *modus vivendi et operandi* būdą (LG 9; CIC 781). Bažnyčia konkrečiai įgyvendina bendrystę, drauge keliaudama ir suburdama į susirinkimą, visiems jos nariams aktyviai dalyvaujant evangelizacinėje misijoje. Mes, pasauliečiai pranciškonai, taip pat esame kviečiami atsilipti į šį kvietimą, apmąstyti ir dalintis iššūkiais, siekiant atgaivinti bendrystę, misiją ir Bažnyčios buvimą šiandiniame pasaulyje.

1. Kaip gyventi Sinodinės Bažnyčios kelią?

a) Klausantis. Prieš Nukryžiuotąjį Pranciškus girdi Jėzaus balsą: „*Pranciškau, eik ir atstatyk mano namus*“. Tačiau kokius namus? Pamažu Pranciškus supranta, kad kalbama apie jo paties indėlį į Bažnyčios gyvenimą. Jis turi atsiduoti tarnavimui Bažnyčiai, mylėti ją ir darbuotis taip, kad joje vis labiau atsispindėtų Kristaus Veidas. Kaip Pranciškus Asyžietis ir mes turime įsitraukti į „*klausymąsi*“, aktyvų klausymąsi, padedantį apmąstyti žingsnius, kuriuos Dvasia kviečia žengti kito link, kad jį/ją priimtume su jo/jos žmogišku ir dievišku savitumu. Klausymasis padeda suvokti priežastis ir kitų jausmus, užmegzti tikrą ryšį, kuris vienintelis gali tapti praturtinančių ir veiksmingų santykių pagrindu. Klausymasis leidžia užmegzti ryšį, suvokti kiekvieną žodinę/nežodinę žinią, kurią mums norima perduoti, aspektą.

Klausymasis turi būti grindžiamas bendra kalba. Norint išmokti kitų kalbų, būtina keisti savąją. Negalime to paties kalbėjimo būdo pritaikyti visiems „pasauliams“, kuriuose kiekvienas gyvena ir dirbame.

b) Keliaujant. „Pranciškus Asyžietis buvo keliautojas, niekada nestovėjęs vietoje, perėjęs nesuskaičiuojamą daugybę Italijos miestų ir kaimų, nenustojęs būti arti žmonių bei mažinti atstumą tarp žmonių ir Bažnyčios“ (Pop. Pranciškus, Kreipimasis į Pranciškoniško šimtmečio koordinacinės grupės narius, 2022-10-31). Šv. Pranciškaus pašaukimas „išeiti pasitikti, o ne laukti“ turi būti mūsų, jo pasekėjų, stilius. Tai pranciškonų bendruomenės, jaučiančios būtinybę būti arti kitų, o ne užsidaryti savyje, stilius. Mūsų bendras ėjimas būti ne „vadovavimas“, bet palydėjimas, padedant kitiems ir sau atpažinti kryptį, kuria turėtume žengti, kad sąmoningai peržengtume save Dievo link. Toks bendras atpažinimas padės išvengti konfliktų bei paviršutiniškų diskusijų, leis gilioje darnoje klausytis Dvasios.

c) Skelbiant. Sutikęs raupsuotąjį Pranciškų Asyžietį išėjo į jo „paribius“, kad jam skelbtų Kristaus meilę. Mūsų skelbimas taip pat turi pasiekti paribius, tačiau jie ne visada yra tolimi pakraščiai. Dažnai paribiai yra tiesiai priešais mus, bet mes to nesuvokiame. Nepastebime tų, kurie lieka nebylūs, negirdimi didžiuliame skurdo pasaulyje, mokyklose, religijose ir visose tose vietose, kur reikia teisingumo ir meilės. „Tik tikėjimas sugrąžina Dvasios dvelksmą į uždara, individualistinį pasaulį. Su šiuo dvelksmu galima spręsti didžiuosius dabarties iššūkius, tokius kaip taika, rūpinimasis bendraisiais namais ir naujas plėtros modelis, nepasiduodant faktams, kurie atrodo neįveikiami“ (ten pat).

2. Kur gyventi Sinodinės Bažnyčios kelią?

Pranciškoniškoji patirtis turi ypatingą dimensiją – broliją. Ši vieta neturi būti uždara ir sudaryti saugios bei neprieinamos erdvės, prieglobsčio arba komforto zonos, iliuziją. Brolija yra priėmimo ir svetingumo vieta. Ji turi turėti didelius langus, pro kuriuos būtų galima žvelgti į išorę, ir dideles duris, pro kurias būtų galima išeiti. Tam, kad savo gyvenimo pavyzdžiu, žodžiais, gestais ir elgesiu perduotume bei liudytume savo tikėjimą Jėzumi Kristumi. „Sekantys Pranciškumi turi išmokti tvirtai stovėti ir eiti: tvirtai stovėti kontempliacijoje, maldoje, o paskui eiti pirmyn, eiti liudijant, liudijant Kristų“ (ten pat). Privalome išeiti iš savo brolijos, savo „namų“, kad kitiems perduotume tai, kuo gyvename viduje: klausymąsi, dialogą, rūpinimąsi labiausiai pažeidžiamais, artumą, dėmesį. Todėl eikime „į kelią“, tvirtai stovėdami ir eidami kaip Pranciškų Asyžietis, aištingai trokšdami priimti visus skirtingumus, taip dovanodami Kristaus liudijimą savo broliams ir seserims.

3. Pranciškaus Asyžiečio liudijimas Sinodinės Bažnyčios kelionėje

a) Brolija. Gyvenimas visų lygių brolijoje yra „abipusio įsiklausymo į Šventąją Dvasią dinamikos konvergencinis taškas“ (Pop. Pranciškus, Kalba minint Vyskupų sinodo įsteigimo 50-ųjų metų jubiliejų, 2015-10-17). Tai vieta, kur įmanomas įsiklausymas į brolius ir seseris bei užtikrinamas tikras visų dalyvavimas, kiekvieno pagal savo sugebėjimus ir užduotis (plg. 1 Kor 12, 4-11). Brolija turi išgyventi ir gilinti tikrus bendruomeninius santykius, patirti dinamiško išėjimo į išorę įtampą, atsakingai rūpinantis mūsų bendraisiais namais. Brolija yra priėmimo vieta, kur klausomasi širdimi kaip Marija ir tarnaujama kūnu kaip Morta (Lk 10, 38-42). Tai „du svetingumo matmenys, įskiepyti vienas į kitą abipusiu santykiu, kad klausymasis

būtų tarnavimo širdis, o tarnavimas – klausymosi išraiška. Tarnavimas, kuris neprasideda nuo klausymosi, sukelia išsibarstymą, susirūpinimą ir susijaudinimą: tai siekis, rizikuojantis palikti džiaugsmą ant žemės. (...) Kita vertus, kai tarnystė prasideda nuo įsiklausymo ir ima iš kito, tuomet ji duoda kitam laiko, turi drąsos atsisėsti, kad priimtų svečių ir įsiklausytų į jo žodį. Marija (būtent įsiklausymo matmuo) yra pirmoji, kuri priima Jėzų tiek kaip Viešpatį, tiek kaip pakeleivį“ (Italijos vyskupų konferencija, I cantieri di Betania). Esminis yra įsiklausymas į Žodį, kuris neliepia mums likti statiškiems savo įsitikinimuose ir savo vietose, bet ragina būti „Jo misijos tarp žmonių liudytojais ir įrankiais“ (plg. OFS Regula, 6).

b) Kelias. Būti liudytoju reiškia ne slėptis, bet išeiti iš savęs, iš savo „namų“, kad liudytume apie mumyse gyvenančią viltį (plg. 1 Pt 3, 15) arba iš Dievo gautą tikėjimo dovaną. Tikėjimas turi būti perduodamas, jis yra aktyvi dovana (OFS Regula, 4). Kaip Evangelijos liudijimas nėra vien kalbėjimas, faktų pasakojimas, bet skelbimas, kuriuo reikia gyventi asmeniškai, jį įkūnijant. Tai apraiška to, kas įvyko žmogui, priėmus Viešpaties kvietimą. Liudijimas neturi jokios vertės, jei nėra perduodamas taip, kaip tai darė šv. Pranciškus. Jei nerodome gero pavyzdžio, kaip darė jis... Geras pavyzdys yra neatsiejamas nuo mūsų pašaukimo ir OFS įžadų. Tai dorybė, kurią labiausiai puoselėjo ir skelbė mūsų Serafiškasis Tėvas, kuria jis priartėjo ir žmones traukė prie Dievo. Mūsų gyvenimo liudijimas turi būti stiprus postūmis kitiems įsimylėti Pranciškų Asyžietį ir sekti jo pasaulietiškumu. Tai išpareigojimas, kurio negalime perduoti kitiems ar nuo jo pabėgti, nes jis yra kiekvieno pasauliečio pranciškono ir viso OFS dvasinio gyvybingumo pagrindas. Generalinės Konstitucijos mus drąsina: „Skatinti pašaukimus į Ordiną yra visų brolių pareiga ir pačių brolių gyvybingumo ženklas. Broliai, įsitikinę pranciškoniškojo gyvenimo būdo vertingumu, temeldžia Dievą suteikti pranciškoniškojo pašaukimo malonę naujiems nariams (...) tarybos turi taikyti tinkamas priemones pasauliečių pranciškonų pašaukimui skatinti“ (GK 45). Šis išpareigojimas turi prasidėti nuo vietinių brolių, o paskui išsiplėsti į regionines, nacionalines ir tarptautinę. Praėjusi Generalinė Kapitula priėmė pasiūlymą dėl neatididiotino poreikio atgaivinti pašaukimų skatinimo klausimą visose pasaulio brolijoje. Primenant visiems broliams ir seserims, kad ši tikrovė yra meilės kupina pareiga ir pačių brolių gyvybingumo ženklas.

Išvados. Gyvendami sinodalumą visuotinėje Bažnyčioje ir kartu su Bažnyčia, pasauliečiai pranciškoniškai turi puikią galimybę gilinti savo pašaukimą ir dovanoti jį kitiems. Kelionė Sinodinėje Bažnyčioje leis mums atgaivinti savo pašaukimą – kaip *imago Christi* (Kristaus atvaizdą) pagal šv. Pranciškaus pavyzdį. Ji padės mums atnaujinti pastangas ieškoti naujų priemonių pritraukti pašaukimus ir juos palydėti. Tačiau norint, kad tai įvyktų, būtina suvokti, jog gyvenimo liudijimas yra veiksmingas pašaukimų skatinimo pavyzdys. Šį liudijimą būtina palaikyti malda, priėmimu ir aktyviu brolių bei seserų bendradarbiavimu brolijoje.

Klausimai apmąstymui ir diskusijai:

1. Kokia vieta yra mūsų brolija? Ar ji turi „didelius langus“ ir „dideles duris“?
2. Ar įsiklausome į savo brolius ir seseris, į Šventąją Dvasią, į Dievo Žodį?
3. Kodėl klausymasis yra tarnavimo širdis, o tarnavimas – klausymosi išraiška?
4. Kaip mums sekasi liudyti gyvenimu ir skatinti OFS pašaukimus? Ar mūsų brolija yra gyvybinga?